

bestemmelsen i § 4, hvisølge den høieste Enke-Pension, som kan gives, bliver 800 til 1,200 Rbd.

ad § 12. Jvfr. ovenfor ved § 1.

ad § 14. Jvfr. Udkast-Anordningens § 11.

ad § 15. Jvfr. samme Udkast § 10, saaledes modificeret, som de nuværende Omstændigheder formeentlig fordre.

Udkast-Anordningens § 13 hører, saavidt skjønnes, ikke hjemme i en af Rigsdagen vedtagen Lov. Sammes Gjensind finder sin Afgjørelse ved Finanslovens Forslag om Understøttelses-Conti for de forskjellige Ministerier.

Udkast-Anordningens § 14 er ligeledes udeladt, da det ikke indsees, hvorfor Pensioner mere end hidtil skulle begunstiges ved fritagelse for Arrest og Beslag.

Det er ikke undgaaet Regjeringens Opmærksomhed, at det nærværende Lovudkast's Regler ikke ganske passe paa National-Theatrets og Capellet's Personale, der for en stor Deel hidtil har været betragtet som pensionsberettiget lige med Stats-Embedsmænd, og heller ikke i Fremtiden ganske vil kunne udelukkes fra Pension; men det er fundet hensigtsmæssigt at gjøre dette Anliggende til Gjensind for Omhandling ved det almindelige Regulativ for Theatret i Udkastet til Finansloven.

II. Loven om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrente.

ad § 1. Jvfr. Udkast-Anordningens § 1, 7 og 9, sidste Passus. I Henhold til hvad der er bemærket ved Pensionsloven § 1, er det antaget, at Forpligtelse til Forstikfrug af Enkepension maatte være afhængig af Mandens Pensionsberettigelse som Embedsmænd, istedetfor angaaende denne at henvise til hiin, Den formeentligen overflødige og i en Lov, som den nærværende, mindre passende Beskrivelse, som Udkast-Anordningen indeholder, over hvorledes en Embedsmænd kan opfylde sin Forsørgelsespligt, er udeladt.

ad § 2. Jvfr. Udkast-Anordningens §§ 8 og 9.

ad § 3. Jvfr. Udkast-Anordningens § 4, sammenholdt med Cancellieplacat 22de Juli 1845 og Forordningen af 4de August 1788 § 1. Slutningen af Udkast-Anordningens § 4 er

udeladt som overflødig, idet Bestemmelsen „pligtig“ i Lovens § 1 berettiger og forpligter Regjeringen til at foretage det Fornødne ogsaa uden saadan yderligere Tilføining, der heller ingenlunde er udtømmende; thi den omfatter dog ikke alle de Tilfælde, i hvilke en Embedsmand kunde være bleven gift, uden at have opfyldt sin Forsørgelsespligt.

At en Enke, hvis Mand har forsomt det med Hensyn til hendes Forsørgelse Befalede, ikke af den Grund kan faae højere eller lavere Pension af Statskassen, end der ellers vilde tilkomme hende, ligger i hele Manden af Pensionsloven, og behøver ikke paa dette Sted yderligere udtryffeligt at fremhæves.

ad §§ 4 og 5. Jvfr. Udkast-Anordningens §§ 2 og 5, af hvis detaillerede Bestemmelser det er udeladt, som en RegjeringsSag og hvor til Lovforskrifter ikke behøves.

ad § 6. Jvfr. Udkast-Anordningens § 3.

ad § 7. — — — § 11.

ad § 8. — — — § 6.

ad § 9. Jvfr. Udkast-Anordningens § 10, sammenholdt med Stændernes Indstilling dertil.

Udkast-Anordningens § 12 have Stænderne med Joie betegnet som ikke herhidhørende. Dens Bestemmelser vedkomme overhovedet ikke Legislationen, men angaae et reent administrativt Anliggende, som det bliver Finansministeriets Sag at varetage.

Efterat Formanden derefter havde bemærket, at han vilde lade de af Finansministeren ommeldte Love sætte paa Dagsordenen, gav han Ordet til

Indenrigsministeren: Det er kun en meget fort Lov, der alene angaaer Kjøbenhavn, som jeg skal have den Ære at forelægge. Det var nødvendigt, at den allerede udgik den 23de November forrige Aar, fordi den skulde træde i Kraft fra den 1ste Januar; den gaar ud paa, at den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818 og 9de Juni 1833 paabudte 50 pCts. Forhøielse af den kjøbenhavnske Accise af Skibe og Varer maa oppebæres i 1850 m. v.

Den forelagte Lov med Motiver er faaelydende: